श्रीगुरु समर्थ सच्चीदानंद तनु सगुण ॥ आसती कुसमी भासतो चीगुण ॥ वायेस्य
रंगेंकरा न ॥ निकोसक रंग वीकी १ ॥ न मासी यत्क्वा तो वी रंग प्रा येप्रभे न रंग के मे
घ ॥ रिद्धि निकेले सुरंग ॥ या चिप्रकाशे पै जाल्हक्त ॥ २ ॥ तेथी च्या सौद पथ्या दुतन ॥
गराय पातुसी तेज यडन ॥ मारजीसी थिक्य यडन ॥ तनु साव कीदे रवेतनी ॥ ३ ॥ का
वध्या अमृत सागर आंदुन ॥ कि कोटी मकरध्वजा यातारें ॥ तो पुष्प धनवा
उदरि जनमत ॥ अं रवी रवकनजयाच्या ॥ ४ ॥ श्याम कांग आतीनि मकि ॥ वरिरा के
यैजीयंति माक ॥ पुष्करी च्या पसुयाक ॥ सुरंग जैसे मीर चे पै ॥ ५ ॥ किने पी घी
रायकी दसणप्रभा तैसंा वैजीयती सोभा ॥ सुडंश मुरचा यी पाती आ ॥ रणवर्णी
ता श्रमकी पा ६ ॥ रिद्धि निकाचा मेरुप्रभाच्य नचेष्टीका शांत कुंभ नगरे करुन ॥

तैसें सकळांसि पीतवसन ॥ झळीजे घनी सर्वदा ॥७॥ कि सकळ चंपक गाळुन ॥
रोविले के हें पीतवसन ॥ वाटे च्याद से भानु यज्ञ ॥ कटि मेखळे वरि जडि
यळे ॥८॥ पापराव या क्षिरोदक ॥ कि शुभ्र मशांच्ये चळळे बीक ॥ किं सत्वे
शुद्ध सुषा नीतायेक ॥ कर्पुरें करु निउरीळे ॥९॥ कि शुद्ध गंगा चढिळे ॥ कि त
पारीजे के कासऊ वरि के ॥ कि ज्यान्हवी तोये वोपिके ॥ दिनकरे नाथे स्व १
ळसे ॥१०॥ आंगीं जरी दिसे सुषाळ ॥ कि रंदिं बिंब उरि ळे निर्मळ ॥ कि उफा
फकाया गाळुनि षाळ ॥ रद्रि निकाचे विके ॥११॥ श्री भवन सौंदर्य यकवट
के ॥ तपे चिद्रुहरिरूप वाळिके ॥ आनंदाचे स्वरूप जळकळे ॥ तचा आळे ळी
मूर्ती ॥१२॥ झळी आंगाच्या उजास आचिळे ॥ भेदु निमदा कांशा गेळे ॥ ब्रह्मानंद

(T)-2

मुचोन वोलीले ॥ सगुण जाहले भक्तासी ॥ ३ आनंद सरोवरीचे कमळ कंद
के ॥ तैसा आकर्णनेत्र विकासीले ॥ कृपादृष्टीन निवाले प्रेमळ जनकत विसवे ॥ ४ ॥
आलेने स्वानंद स्वरूप गहन ॥ कि कमळे भाग्य सौभाग्य पूर्ण ॥ कि सद्भक्ताचे नि
जधन ॥ देव पेले आकारिले ॥ ५ ॥ तो वैकुंठिचा वेल्हाळ सुंदर ॥ कि भक्तमं
दिरांगणमंदार ॥ पयोब्धिवासा नातजदार ॥ गोकुळामाजी आवतरला ॥ ६ ॥
मच्छ कच्छ रूप धरि श्रीपति ॥ तेथेन बैसला काचीभक्ती ॥ म्हणोनि गोकुळा आ
ला व्यक्ती ॥ मानव वेष धरोनिया ॥ ७ ॥ जे का विषयपरजन ॥ नाव्यैकती श्री
हरीचे गुण ॥ त्यासी शृंगार सदगुन ॥ वेधि मन आपणाकडे ॥ ८ ॥ भक्तासी वि

(T)-3

ध्येयादि भ्रबक ॥ ते निजांगे सोसीन मात्र निक ॥ मर्दुनी पादुर्जनि खक ॥ भ॰
क्तप्रेमळ रक्षितो ॥ १५ ॥ सभळ काष्ट भ्रम कोरि ॥ पिष्ट करि देसणा भीत
री ॥ परि कमळास निधरि ॥ ऊ कानवश नेहे विसरुथा २० ॥ कमळच्याको 2
येकडे भ्रमर ॥ परि तेन फोडिच आतुमान ॥ तैसे दासाचे अन्यायसमग्र ॥
सोसुन रक्षीतत याते ॥ २१ ॥ तिक मात्र पाशाण ॥ जकीनतरे देख तिजन॰ ॥
तथे माळाकाष्टेतरे ऊप ॥ कदा जीवनन बुडचि २२ ॥ जीवनि होचि आभी॰
मान ॥ आपण वाट वीके काष्टऊप ॥ मिन बुडवि कदा जाण ॥ काळन्नंडी स
साहि २३ ॥

याकारणस्मानंदवकाळें ति॥ आपणची जड जिवासी तारी लि॥ तैसे भग
वद्भक्त उद्धरति॥ बहु तासी समागमे २४॥ ऐसा जळकाष्ट न्याये निश्चीत॥
शरणागतारी भगवंत॥ नानाचे रिभ आढ्ठुन॥ दाविभकरावया २५ ऐसो
सष्टमोध्यार कथा॥ गौळणी वाळुनिश्चीष्ण नाया॥ गोरस मथुरे विकुं जा०
ता॥ ज्यानीष्मानर्पपावली २६॥ गोरस नेदुन वनमाळी॥ गौळणीपरमरकल्शी॥
सञ्जीदानंद वनमाळी॥ मडीमानक केलियेले २७॥ नवळयक गोकुळीवर्त
ले॥ यक या गौळीयाने स्त्रीयसी सांगीतले॥ म्हणे दुध दहि जे सांचले॥

आनुसुर घरि यथोनि २८ ॥ भगवंता नयस उरावीन ॥ करिन ब्राह्मण संत
प पर्मी ॥ तरी घून येविसा चउन ॥ आवशहाणोनि वीघिपी ॥२९॥ घूनसा-
यवे बहुन ॥ स्त्रीयन आधीयोरि केसान ॥ सेजार पीब्या गहीवरिन ४ ७
घेय भारो तिये विकी ३० ॥ स्त्रीकडुसि नकके भ्रतार ॥ माहाप्यानंसा आ
वीक्यारा ॥ सकळ आसहाचायरा ॥ भयन धरावि पापाचे ३१ ॥ आन
धामायाकर्तृव आनि लोभ आसस निदयह हे स्वभावगुण सत्य स्त्री
यणर आसति ३२ गौकीयाने मोडाखायके ज नवसळरी याफेडि ज

परीघृनघरजोरेविला तोककला श्रीरगांन ३३ बालेरगेली घर चि॰
सुंदरि कीस्णभवेसीला तीच्यामंदिरि घृनघट काडोनीसडकरी॰
नेलादुरिनेवके ३४ मेकविके गौळीयाचेबाळ घृनतेसवासी वाटीले
कस्णआपण भक्षीले उणकिलेनवसासी ३५ वसुधारा घृनवदन
तेथेतृप्ती नव्होयनारायण तोगौळीयाचेघृनसेउन भक्षुनवंधुजाले
ला ३६ कमळासनमीनकेतनारी सदाध्यानिकेरभारी तोबके॰
सीगौळ्याचेघरी चोरोनि घृनभक्षिले ३७ आसोयसरा गेला वैकुंठया
ना

(न)-7

येशोदा ह्मणे जगजीवना स्योडि करान मन मोह्णोवना कोटे आल्यासी

सांगपा ३८ कडे घेतल्या कृष्णनाथ माथा शीर्ष मुख चुंबित तव॰

आंगासी मारवले घृत मानाम् सकळ हरी वे ३९ घृत लागल्येसे आंगाको

रे गेल्या होना श्रीरंगा आना गा ह्माणी आति वेगा नयन भृंगा सांग

येति ४० येरी कडे गौळणी पाहे सेजीच्या गृही केवळ ह्मणे माझा

घृत घट देखि आनु नियास वर ४१ घृतान गौळणी पाहून तव आप

ल्यासी की आहेन तो घृत घट नांहि तेथे नवल थार लियते ४२ तील

(7)-8

हरि० पेतुसा गोरसउरळा ॥ मा स्याभृन घर कैसेनी गेळा ॥ नदेखा त्याभी कासीळ ॥ दशम

कुकडा मासीळा उभयता ४३ धारसीकी त्यापी पागरी ॥ नदिसती वोम

दीरी ॥ आकपाळवा की घ्यावरि ॥ तरी माग कोरे दिसेना ४४ गौळ

णी याडे आप ॥ त्याभृन घर जरी रे विळा योरान ॥ तरी हेळ न जावोन

जळोन ॥ कापात्याणे ताभिरे दाविळा ४५ ॥ मनि गौळणी वीच्यारीत ॥ जरीकळ

डा माजवाववळुन ॥ केळे भ्रतारासी मात ॥ तोही त्यानथ दुसरा ॥ ४६ मग

तेह्मणे मृगनयनि ॥ गळबळ्ळा नकरी वो साजणी ॥ मास्या भ्रतारा आम्ह

वपी॥ गोष्टतारिले सर्वथा ४७॥ बरे गेलाजावो घृत ॥ की घ्या पर्वि आलेनि   प

भीत ॥ ज्यैसे बोलोनि हरीत ॥ गौळणी गेली घरासी ४८॥ गोकुळी येकदं॰

घ्र्यम ॥ राखीती आपुले गोरसान ॥ राजीवनेत्र तेथ, केले आद्भुत कौतुक ४९॥

दोघीनिजले मध्यरात्री ॥ तेथ गेला रमापति ॥ येक मुंगुस निघोवी ॥ दो

घ्यामध्ये सोडिली ५०॥ घरातील सर्व गोरस ॥ भक्षुनि याजन्मे यास ॥ द्वष

जाहला रुषीकेश ॥ शेषषाई परमात्मा ५१ मुंगुस दोघामध्ये करी ॥ नवल

ली निद्रा भीतरी ॥ येका येकी घाबरी ॥ लाकाको डितउठ नि ५२॥ नसाव

(ग) - 10

रतवसन ॥ बाहेर आलेपर्कोन ह्मणतिउसा घरी येउन ॥ बैसल्केआने दोघा

स्या ५३ धावाधावा ह्मणतिकोल्ही ॥ लोक मिळोनि चेके डोनि ॥ दिपी

कालाविलाया तेक्षणी उसाति दोघासी तेधवा ५४ तवह्मण तिभुतज्या

के ॥ आह्मा दोघामधे बैसले ॥ आह्मी तात्काळ वोळखीले ॥ भयपवा

कोनेथोनि ५५ ॥ पश्चाक्षरी येउनि विभुवि ॥ ह्यारा बाहेर फुकिती ॥ परी

व सदनि कोपीनमचेसी ति ॥ भयवाटे तयाते ५६ ॥ तवॅ घरात छिंडेलकु म

क ॥ लोक ह्मणति भुतबैक ॥ मग धिर गोळी मीळोनि सकळ ॥ नि

(T)-11

ठाकआवरीमये सीके ५७ तयतेनकुळ देखीके ॥ ताक्ताकभाळेआ
पीके ॥ आश्चीर्य चारके सककोले ५८ यक स्मणाति मुगुंस काकी ॥
[illegible]रवेपे योनिव नमाकी ॥ हींडव ह्लो नाआकोआकी ॥ खानेचुआपो न
सोडिके ५९ येकस्मणवि मोया नष्ट ॥ करपी करीतो आचाय ॥ गोकु॰ ६
कीची करीतो चार ॥ नेणचसमरुपैकेली ६० ॥ जनॅगसदनालव ले
र ॥ जवउदवोपावलो॰ ॥ सहश्रकर ॥ मगगोह्णणी चेत्तुर नंदम दिरातेग लो ॥ ६१ ८
मुकुद ह्मणे बाईये शोद थोरपिडिले तुजॅमुंगुस सोडीले दो घाम थे ॥ न वस्त गोवि
दके ले वो ॥ [illegible] ॥ गदा गदा हासे नंदराणी ॥ हरी वदन पाहे विलोकुनि ॥ ६०

(7)-12

६१ तोयेक बोलिले गौळणी ॥ येकुपाणी काढी कां तुजसी क्षा ९३॥ घरास तुळसी
मारस्या येसी ॥ तरी तुज बांधी नरवाबे सी ॥ मग बोलिले रा पीके सी ॥ बाध केसी
पाळुप्याना ९४॥ घरासी गेल्ही गौळणी ॥ रात्रीद्रय क पाटे देउ नि ॥ भ्रतारास
ळीव निलीबीनि ॥ निद्राणवि निमग्न ९५ उठे निज की कामीणी ॥ तेथ०
पालका पकंज पाणी ॥ पति चीदा शीरा चीवेणी ॥ धरा निलेक्षेणी ॥ गायदे
न ९६॥ कुष्णे जे दिधली गाये ॥ ते ब्रह्मादिका न सुटे ॥ न जाळवे नाळावे
वाटे ॥ न छेदे दे ची यत्नाने ९७ औसे करोनि मन मोळोन ॥ घरीचा गोरस के

(T)-13

शसुन्य ॥ नेथुन गेला नकळना क्षेप ॥ आनकैंपविंदान कुस्माचे ६८ तो

सखी निसी कामिणी ॥ धारका एउटे गोकणी ॥ नवबाटे न से तीची वे॰

णी ॥ मृग न य नि हासलसे ६९ पद्मीनीस म्हणे सुंदर रां काहि नरी जनराज

धारा ॥ मि काए जावे धारा ॥ येणीस घर सोडोजी ७० ॥ आस्तुनि काये भोग 7

येसन ॥ उदय आकासलक्ष्मकीण ॥ प्राप्याति करं कानयेमन ॥ सोडावेणी य

येगेसी ७१ ॥ न यशाची दाठी वोखी न ॥ ज्याग्नल जाइला पत्नीसरीन ॥ स्त्री

येसी तु सेचीन ॥ आस्तुनिरिचीन कामाने ७२ ॥ सो डि येगीमासी दाये ॥ येगी

जाउनधारकाठि॥बहुलमाजन्कीसदाउंगी॥बोछावोठीकाकरसी८३॥
सोडिदाउंगीनरापी॥उदयापावकागेनरापी॥पुछेआरूणाडेप्रगनि॥प्रका
शेजाएडकासभांवे८४॥कि पुवादि सेन मुरवधुतके॥नित्य कीआरपकुं
कुमरे खीटके॥ तेणेआरक्क नमजाउके॥आरापोर्हिबाटने८५उगवे द
सुयपिठे आराप॥ रना नाआधि जैसे भजन॥कि भजनआधीमनन॥
श्रेस्ज़ैसे सवासी८६॥कि तपाआधि सुचिह्न॥कि बोधाआधीसाह॥
किसहाआधीआह्नुव॥पुण्येजैसे मगाटके॥८७॥साक्षाकाराआधि
(7)-15

निजध्यास॥ की मनना आधि श्रवण विपद्रा॥ कि श्रवणा आधि विपद्रो॥
आवडि आधि वीराज ७८॥ की वैराग्यो आधि विरक्ती॥ कि आनंदा पुढे
उपरली॥ की माहासुखा आधि शांति॥ पुढे आधीच साचे ७९॥ तैसा जाला ८
आरूणोदय॥ सो डिपुरेवि येरा रोहे॥ दोघे ऐन ल्कवकाहे॥ बोकना निस
क्रोधे ८० पतीम्हणे चांडकणी॥ गायी कां दिधक्की दाटि वेणी॥ येरी आ
णायाडे नेक्षणी॥ मासी करणी हिनंके ८१॥ म्या गायी दिधक्की आसे का॥
तरी मासे नत्रजा तिक॥ पाति म्हणे जी हो सडेक॥ जरी म्या दिधक्की गायी हे ८२॥

हरि० नानाप्रकारें ओवि कष्टी ॥ तरी तेन सुटे कदा गारी ॥ भोगल्यासोडिना ज्ञा०
चीगारी ॥ जावकीडीपुरी दोषंहि ८३ ॥ तो मायाव्यापचीजगजेरी ॥ सुचीक
यणा सुटे गारि ॥ तरी आत्मा परमेष्टी ॥ तउरी न सुटे याचेनी ८४ अनो
र ह्मणे आजी मीजे होस ॥ वेणी कापुनु जावरीन ॥ तिलपे तुम चीदाणि
आनुमात्र ॥ छेदो नियाटा कीजे ८५ ॥ सौभाग्यदाय कले वेणी ॥ कानरु पाडा
वाळेक्षेणी ॥ पाव ह्मणे हे करीणी ॥ कोणी केकेले नेणवे ८६ ॥ उदायो पाव
ला चेऊं किंण ॥ आतां कोण करी वगो दोहान ॥ पाव ह्मणे शस्त्रे करान दा

छीमासी च्छेदी तो ८७ ॥ लवशास्त्रेन कापे सर्वथा ॥ नसुटे नजुटे पाळना ॥
नजके कदा आग्नी वाविना ॥ विचीत्र गवी पैजा की ८८ ॥ पालीलपे तेवके ॥
तुजजरी मरण आले ॥ तरी म्या मराव वडीले ॥ पुर्वकर्म कैसे ले ८९ ॥
दिर्गेस्पर ळाकदे वि ॥ मग बिदिस येउनउ भेर्या कवी ॥ आळयागेल्यास
येवि ॥ का कुळालि ते घया ९० ॥ व्याहि जावारि विडीप ॥ भोपनामि काले
बहुतजन ॥ जलेपाळली गायी सोडोन ॥ परी ते जाण न सुटेची ९१ को॰
पडी कावरा पाळवि ॥ परी तेन कापे कसी ळोवि ॥ तोस मा ऱ्यार नदा॰

प्रति ॥ येक सांगती कौतुक १२ ॥ नंदंचा वडीयें बैसला ॥ घेउन गोळीया
या मेळा ॥ द्विंजैसे मीरविला ॥ आमरासहीत पैंजैसा १३ ॥ आंकीबैसला
जगन्मोहन ॥ जो आमकदक राजीवनयेन ॥ जो ब्रह्मानंद सगुण ॥ आ
भेदपण मोडेना १४ ॥ जो सर्वावि सर्वआसे ॥ जो सर्वविना जाणवसे ॥
प्रणीजे जैसे राहाटे तैसे ॥ सर्वसाक्षी केषजाणीजे १५ जनकयाडाले॰
कनकजाण ॥ जगपय ळावजुजाण ॥ जगजरंगडान दि यमन ॥ आ
भेदपण मोडेना १६ ॥ आसोनंद वेवेकी ॥ दो घेचा वडीय आपी की ॥

का

पुढे स्त्री माथे गोळी ॥ देखोन सकळी ह्मणीजे १७ ॥ नंदे पुसी ले वर्तमान ॥

कोण्ही गाय दिधली येउन ॥ ते ह्मा दोघे करीली राधन ॥ गळी धरोन

आक्रोश १८ ह्मणे नि नक के स्थिर कर्णी ॥ गदगदा ह्मासे येरू पा ॰ ४

पी ॥ ह्मणे [illegible] मासी से डी धरोनि ॥ बांधीन ह्मणत होते सी १९ ॥

जुजम चीलदावि ली भगवंते ॥ व्यर्थ ह्मणसी बांधीन माते ॥ नवह्मण

ली हरी ले ॥ आमुची गळि कायेसी ४० ॥ दिनवदन भाकीती करूणा ॥

कृपाळपजे कीजेग जीवना ॥ जो पर ब्रम्ह वैकुंठ राणा ॥ वेद पुराणा वंदे जे ॥ ४१ ॥

(T)-20

हरि०

कृष्णे पाळला कृपादृष्टी ॥ ना काळ सुखे सुखदगाष्टी ॥ आनंद न माये

सृष्टी ॥ गोष्टी या पोटी अपार ३ ॥ आसावे जाळकी सद्‍ दिन ॥ श्रीहरी०

चे वदन विलोकिन ॥ आले भाव आकुवि समस्त ॥ बुडे मगे की तेथवा ३ ॥

काम क्रोध जाळाचे कजीन ॥ मद मत्सर योनि पकव ॥ दंभ माळ आ

नर्थ ॥ जाळले कजीन तेकाळी ४ ॥ नमस्कारोनी यादवेंद्रा ॥ दोघे

गेले निजमंदिरा ॥ सुखन माये आबंरा ॥ दोघा चे येत घवा ५ ॥ येके

दिवसी श्रीरंग ॥ नवल केले भक्तभयभंग ॥ येका गोपी गृहि सवेग ॥ म

कृष्णा०

वेसीन्गस्य निळाध॥ नयने बोले मृगनयनी॥ कायेआन्जसी येह्मपान्ही॥
काये पाक तिघेथोनि॥ जालो सीळे नकळे पा ७॥ चीत चोरा सकळ न्याळ
का॥ जगन्मोहना आलिनाय का॥ संचीन गोरस भक्षे का॥ जगरक्षे का ५
जगदेशा ८॥ गोपी ह्मणे कीस्ना बैस॥ नोकरी चोकी नेनराषी केसी॥ लाकु
चबोळुन जगन्नी वास॥ गौळणीस नेथवा॥ ९॥ मासे दुखती बोन यन॥ मगने
गोपी बोले वचेन॥ काहीऔषध करा न॥ व्येथा दुर करावी १०॥ मग बोले
घ्यन नीळ॥ जेपुत्राची माथा आसेळ॥ तिरि येदुग्ध नाक्राळ॥ जेकीया०

माजी सुरजि ४॥ नयने कुरंगनेत्री बोले वचेन॥ मासे स्वनि चे दुगध से
उन॥ मग बोले राजीवनयन॥ डासे वदन करानि॥ १२ म्हणे ने दुगध॰
कामा नय जाणे॥ तु मागसी ते च दे रनि॥ परी मी स्वडासे करान॥ पि
कीन स्तन पैले जे॥ १३ असे ऐकता ची वचेन॥ गोपी डासे गदगदोन॥
ल्पे उथी चा वया येथुन॥ नसले ची वचेन बोलसी॥ १४॥ पुढे पुढे वा
छनी बहु झाला पाडोसी आसुवा॥ तुस्या माते पासी नसला॥ या
ळ्आवा सहस॥ १६ म्हणो निया धरा वया धावली॥ उठोन पळाला व

नमावी ॥ गोपी ह्यारीउ भीयाकीळी ॥ नयनो गेळा सहर १६ यवो
नियामाये जवकी ॥ गाराडाणे सांगे व्येव्हाळी ॥ येशोदाडासेव
१२ नमावी ॥ कडे पाहुन सर्वथा ॥ १७ ॥ क्रीष्णाकडे माता पाहे ॥ मुख ९२
सुबीन कवळाडे ॥ म्हणे हरीकरा काये ॥ खो डि तु स्याज्यानिवार १८ ॥
आसो श्री क्रीष्ण येक दिवसी ॥ बाहेर गेला खेळावयासी ॥ मुळे
मिळाली सरसी ॥ क्रीडना तीहरी सवे १९ ॥ सखयासह म्हणे श्रीहरी ॥
तुमची माता जाता बाहेरी ॥ सांगा मज कोकरि ॥ त्येची मंदीरी निघवेगे २०

॥डरी०

जेघतीभात नव्होये ४ गोरसें ताडण करीयात्याम्या मुकास ॥ कोरेन सांगा

आश्वास ॥ पाक लि उमन्च्या गडीची २१ ॥ वासराचीमुखे बांधी आब

के ॥ आलोआली ॥ पिरी कौंतुक ॥ आक्रोश रड लि बाळके ॥ माला सोडीन

धावोनि ॥ २२ बाळे सोडेन गोळणी ॥ मायेसी सांगतीगव्हाणी ॥ म्हण

तीजायेगेकुळ याको नि ॥ उस्याउन्हाचे त्रासेरी २३ ॥ चैरी रवेकल आ

खलानाती ॥ डकुनै वासुरे सोडि मुरारी ॥ चक्ष पायीकागला सडकरी ॥

मागेडरी गोरसाले २४ ॥ लोकसाडी मडकी फोडोनी ॥ खापर पेरी तो आ

(7)-25

गणी ॥ आसार साडी सार भक्षुनि ॥ विचित्र करणी कृष्णाची २५ ॥ सा
रोन कर्म लोक स्मृत ॥ जैसी स्वरूपी होति संत ॥ कि शब्द सांडे नी आर्थ ॥
सार जैसे घेइजि २६ ॥ सुकीका साडोनि घेइजे मुक्त ॥ कि मपंचे त्याग पर
मार्थ ॥ क्रोध त्याग निश्चीत ॥ शांती जैसी पाविजे २७ ॥ असत्याकोनि १३
घेइजे कण ॥ कि धुकी सांडुन घरिजे रत्न ॥ कि विषत्याग सगुण ॥ स्वा
नंद सुख सेविजे २८ ॥ जैसे कुष्णे केकेसह ॥ सार जैसे विवेक नव नित ॥
आसार तक्र कासी त्यागीत ॥ उघडे नीयास्वरूपास्ते २९ ॥ कोण्डी येक गज

(7)-26

गामिना ॥ चाळीतो रवी कनेच जिंतुना ॥ चर भरो निनीज सदना ॥ व

मृग नयना येतसे ३० ॥ नवत्या वाटे आळ्ग गोविंद ॥ सवे बाळकाची

वृंदे ॥ कीडलेकडे पाळो चौमी छंद ॥ ळेकुरेंदावती वाकुल्या ३१ ॥ की

ळेतेळ्ळा कायकेळे ॥ गोपीचे वस्त्रे वेगे आड विळे ॥ गाळाळभुमिवर

पाडिळे ॥ उघडे पडळेगुख्यांग ३२ ॥ करगुंतके घागरी ॥ वस्त्रे घेउन प

ळाकाळुरी ॥ चोरया लेनग्न नारी ॥ ळीके सकळ कुडासती ३३ ॥ काकुळती

येती गोपीका ॥ की ळ्णमासे वस्त्र देका ॥ हरीने वृक्षावरी देखा ॥ व

१४ त्न नियेचे॥ कीर्तो ३४॥ आपण नका हो समरा॥ नग्न गोपी जाल मंदि १४
रा॥ निमचे पाती भारके चेक सरा॥ ज्ञान पार्धी धावदि ३५॥ गो
पीनवे सीन मदरा॥ दुजीयेसन तीथा नका॥ गाढा डावे तंग सह
री॥ आकीयची येईगदचा ३६॥ म्हणे तुसारखी केसी॥ मासे वस्त्र फेडिले
वारेसी॥ माता म्हणेल रीसी॥ कायसोडी कराव्या ना ३७॥ येकी सांगे
तरुणी॥ मीभरीत होते येमुनेस पाणी॥ माघुन येऊन चेक्र पाणी॥ नेत्र मा
ले साकी के ३८॥ मिभया भीत होवोनी॥ मागे पाहे परतोनि॥ आद्दृष्य

जाइल्या तेचक्षेपी नचल वोकरणी पैयाची ३९ येकीलणे मीउदकव्या

णीना माघुन आकल्ला आवचीना मुखचुंबेनतहुला नितंबमा

सेरडिके ४० जैसे वाषीकी गंगेचपुर कोयवरी केरआनिवार

तैसेंगाळाणीयाचेचपारे थोर येकावरी येकपडताति ४१ पाहावो

नीयाश्रीरंगा गोपीचीती सानुरागा मृषाकोपचावगा बाह्ये द्रिष्टि

दाविती ४२ आनंदी समेनयरी कोपति कणसभीनरी कोटेदिसति

जेविनारी केळीकटि णभासति परीआनंदी जीवन साच्या ४४ ऐसा

(7)-29

ज्या ४३ णी

तासकळानारी। द्रिष्टीलक्षुनपलनारी॥ गाव्हाणदेविसुंदरी। ॐकना
दुरिल्होयशोकाले ४५॥ होनानयज्याच्वरीचागोरस॥ तोडुनकरीतान्या
मुळास॥ गव्याकाय मोररासीकेष॥ पाकुनमुळास हिंडवि ४६॥ निद्रिस्वा
सधुडबीचेरणी॥ बाळकेरडविचिमयेनी॥ ह्मणेज्याग्नीव्हावीनोयेद १५
नि॥ तृसनक्केमियेथ ४७॥ जेथनव्हभेगोरसपुर्ण॥ ह्मणेहेघरस्मशा
नचंदिसमान॥ जेथेतृही मदसुदन॥ नव्हेनेघरआपवित्र ४८॥ मिनृसी
नव्होता जेगनीयास॥ तेग्नळीवस्तीपरीनेवोस॥ नेथेआनंदसाबहुयस॥

आसमसकटं तीले ॥४९॥ ऐसी या खोडी बहुत ॥ जननीस गोपी सांगत ॥

कृष्ण मुखाकडे पाहुनी हासत ॥ येशादा देखिले धवा ५०॥ ते वैकुंठीचे नी

धान ॥ मायेकडे पाहे राजीवनयन ॥ ह्मणे गोपीस सपुर्ण ॥ गोपीआस

स सर्व बोलती ५१॥ मजवरी घालीता व्यर्थ आळ ॥ मिसर्वा चित निर्म

ळ ॥ जैसे आकासे केवळ ॥ घट मयासी वेगळे ५२॥ मि ब्रह्मानंद निर्म

ळ ॥ मज ह्मणती धाकुटे बाळ ॥ या ह्या खोडी सकळ ॥ तुज मि माये सांगेन ५३॥

मज ह्याने की गहान ॥ कुचेष्टासी करिती बहुत ॥ मज हृदरे धरुनि समस्त ॥

चुरकरीती निजबळ ५४ माजे मासे चाउन आधरं सुबंन देवाती या
रंपार ॥ मजकष्ट विफार ॥ सकळ धमकटि मिळोनि ५५ बहुलजेन
मीळोन ॥ घरावळोनि आपुल्या नग्न ॥ मजमध्य बैसउन ॥ नाचताती
सभोवता ॥ ५६ मणाति कीष्ण आसतासी थोर ॥ तरी बरवा होता वि
च्यार ॥ तुज चक्रीडासमाच्यार ॥ सांगमणता मजदापीवी ५७ अैसे बोले
पुतनाप्राणहारण ॥ गोपीकट केच्चक्रोधपुर्ण ॥ मणावि येशोदेतु सानंद
न ॥ तुजेचीगोष्ट वाटतसे ५८ आवघ्या मीळोनि गोळणी ॥ गो फाटि

॥ढरीन नदंराणी लपवि काय कौतुक नयनि॥ निजपुत्राचे पाहासि ५९ आगे आध्या
ढापर मनस्व आनारी॥ नसति वियाकीचे तो आसावरी॥ पुढे बहुधा ८
बीधर नीधरि॥ काखुउ विके येशादे ६०॥ डासतलासता कौतुक॥
ब्रह्मांडरूपा विके कासे॥ सप्तसमुद्रक्षेपायेके॥ नरखा ग्रीच जिरावके ६१॥
यात्या येक गोष्टी सांगता॥ धरणी नपुरे कीलीता॥ काळआसु च्या माहा
नहता॥ आकस्मात पै आला ६२॥ आह्मी बाळीको कौतुक रीती॥ तुज
नवरी कैसी पाहीजे श्रीपति॥ येचेन्नर कोपरी त्ती॥ दिधले कैसे ते

प्रैका ६३॥ आनंत ब्रह्मांड चि गति॥ द्वैअ ऱ्यारद्वि माज्ञहोती जाति॥
त्येपरब्रह्मी चीमुक्तस्थीती॥ तेचीनीश्चीत नोवरीमासी॥६४॥ ब्रह्मा वि
ष्णु महेश्वर॥ इंद्रिचेंद्र वरुणदीनकर॥ हेबाहुल्के नाचावि समग्र॥ येथ्या १०
सुत्र करोनि॥ ६५॥ जेगज बरदा विनायेक॥ सवचीसाकु ह्मणे हा कोय॥
तेमासी नवरी भेय॥ नरीच करण वी चळ॥ ६६॥ तेपति॥ वृंदासीरोमणी॥
नावरुप आपीक मज लागुनी॥ मासी योग नीद्रा मोडुनि॥ मज माजी जा
गावि केलेपो॥ ६७॥ मजनक कला जग केळ॥ आवघ्य मोडुनि मजमाजी

(7)-34

क मीळे॥ मासे सले नखैखैक॥ परी मी नेणत याले॥ ६८ ये क्या ऽबाड गो
शीफार॥ रवीनो गेळु स्ताकुमर॥ लोयक कुरंग नेत्रीस खुमार॥ गाला
पासागे ऐकेवो ६९॥ काळी मास्या मदीरा यवोनी॥ सी की पाहे आवळे
कुनि॥ तवले न दिसतीन यनी॥ ल्मपाऽपळ निटे विके॥ ७०॥ मनभेण
ऽपाचिता ळोणी परी मी सर्व का ळीन धुडोनि म्या समुद्रान सोधुनि
टारंवासुर काळीन ७१ असुरवेद घेउनी गेला जीव्हां विधी मासाधा
वा करीने व्हां धावाधावा कमळाधवा हे केवा दीनबंधु ७२ ब्रम्हा

(T)-35

१८ मासापोटिचापाळ॥ मज मेळुन त्याचीक कचक॥ मच्छरूप होवोनी ताका
ळ॥ वेद शोधुनि नीघाला॥ ७३॥ तो ग्रसभव्ये समुद्रजळ॥ सवालक्ष गाव १८
सांदं विशाळ॥ तिनुकासोळवीशाळ॥ प्रथ्वी भोवता आसभव्य॥ ७४॥ मी
ळाल्हे मच्छे जाल्हे मच्छरूप विशाळ॥ आसभ्य समुद्र जळ॥ पुच्छेच्या वयाजळ
सकळ॥ आकाश पथे उडविले॥ ७५॥ जैसें विळाचे पाणी॥ यक्षा नरु स्न
चेपेट करानि॥ बाहेर पडे यचोनी॥ तैसे सागर उडविले॥ ७६॥ सवालक्ष
समुद्र॥ आकासी उडविला समग्र॥ मग पार धिरोनी शंकासुर॥ पोटुनी याका
॥ ढीले॥ ७७॥

असुरा बाहेर काढिले ॥ मग समुद्र जळखाके आले ॥ शंखासुरासी वधीले ॥
कलीधरील कलेवर ॥७८॥ तेकाळी ब्रह्मादिक रद्रिं ॥ स्तुति स्तोत्र करीती आपा
र ॥ वेद देखोनी समग्र ॥ म्या मनं रक्षील देवा चे ॥७९॥ याकारण येके चेतुर
कामीनी ॥ जेण मकये जाळी शोधुनी ॥ काढीले शाउख कोणी ॥ कपाळ को
र आवकळ ॥८०॥ ऐके कयेशादा सुंदरी ॥ कय म्या कथा उत्पन्न करी ॥ घुसकी
लामदीरी ॥ डरीयेवोनी बोलकीली ॥८१ ह्मण सुसुकीना गोपी स्मस्त ॥ परी नय मा
सीयाचीज ॥ म्याकु मैभा यवातील सत ॥ क्षीरसागर मथीकेले ॥८२॥ येका

१९ दये सकळभयाजेन सबळ ॥ रवीकेळ मद्राचेळ ॥ जोआवगुज चरसाळ ॥ सु

च यणि मयमभासाची ॥ ८३ ॥ वासुगींसाची बारजी ॥ मगसागर मथीळा कडोकी १९

कडि ॥ सुरआणीअसुर मौठी ॥ दोहिकडे समधरीती ॥ ८४ ॥ नगचाकोटी टे

भेदीतपाताळ ॥ तवीमीकुमजीताळे पननीळ ॥ चेवदशीरत्ननीर्मळ ॥ नयनि

त तेचीकाठीळे ॥ ८५ ॥ जुलीदुधपाजीताबाळ कास ॥ तैसाच मीसुरासीपा

जीसुधारस ॥ मोहीनिस्वरूप घीहाष ॥ मीचनरसी तेधवा ॥ ८६ ॥ म्यामोहीनि

रूपधरळीजाण ॥ भुपेमोहुनिदावली नयन ॥ तेकर्मचेरीत्रसपुंर्ण ॥ आपुळे

आंगीदावीतो ८७॥ अणीक नवल ऐकै सानणी॥ कुंभभरी नामारी कन्या

नीयानि॥ नोइकुच मासाकर धरोनी॥ कायबोलीक गोपाक ८८॥ तुझी गे

घागरीउचलीना॥ बडुतगोपीकस्थोना॥ त्यादाठेवरी हरीना॥ मथवीउच

लोनिधरीयले॥ ८९॥ तोमी वराह वेशाधारी॥ ज्याच्यापीदाठेवरी॥ क्षीर

त्याक्षेमारीक्षेणभिनरी॥ त्याधरली असनिजबल॥ ९०॥ दाठेवरीधरली

अवनि॥ कुभनउचले तुमचेनी॥ मीब्रह्मांड नखाग्रीधरोनी॥ नाचवीनक्षण

तसे ९१॥ ऐकेयेशादा हुमकआणी॥ आम्ही फळकाक आचरानि सदानि॥

लागेलीरण्येकस्येपचीरोनी ॥ आताअैसीचिकाथिलव्या ॥ ९२ ॥ तोमीनारसीवंद्धे
येद्यधारक ॥ असुरकाननाकुळपावक ॥ मासाक्रोधापुढेब्रह्मादीक ॥ उभेन
राकीतीसर्वथा ९३ ॥ क्रोधवीदारीलअसुर ॥ रक्षीलप्रल्हादनीजकीकर ॥ तेनरसी १०
वंद्धेआचनारीसमग्र ॥ रडीव्याआपारदावीक्री ॥ ९४ ॥ अैक योशादासुताचेवीदान ॥
नसतीचकतोनिर्माण ॥ येकेदिनीमीपतीचरण ॥ धुनलानीजमली ॥ ९ चालकु
चबैसव्णयेयोनी ॥ बळीनेधरलेमासेचरण ॥ मजत्रीपाडभुमिदान ॥ प्रल्हादउ
त्रदीधरले ॥ ९६ ॥ दोनीपाडजालेत्रीभुवन ॥ मगबळीनेकेलेशा आत्मनिवेदन ॥

(7) - 40

हरी॰

घडीपाळे मासे रोप चिर्कोकुन ॥ आसभव्ये ढक्षोन ॥ १७ ॥ सप्तपाताळ रवाळे चर

ण ॥ भपद नरे सान ढपुर्ण ॥ गुळफ घ्ये येते ॥ माळात ढजाण ॥ पोटरीयान्सुजु ढे १८ ॥

आलढआण वीतढ ॥ साज्यानुजे घानिमकि ॥ कटी भदे हा नेभुमंडळे मृत्सलोक

वसेवरी ॥ १९ ॥ सप्तसमुद्रा पोटात ॥ जैटरागी वडवानळ धडकत ॥ नाभी

स्थान नभ॰ नीश्चीत ॥ जोतीर्चक्र वक्षस्थळ ॥ २० ॥ महळोक्य नेकंठ जाण ॥

मस्तक ते चौथी भुवन ॥ दोनी हस्त होचीरमणे ॥ मास आंगी वसतसे ॥ २१ ॥ नेत्रीते

सुर्यनारायेण ॥ चंद्र नाते मासे मन ॥ दहा दीशा मासे श्रवण ॥ वीस्णु आल : कर्णी

आधा॰ ३

ढो

आणेरा ॥ २ ॥

पीरचीबुधीसाचार ॥ होकर मासा आहंकार ॥ ययामासा दाय समज्ञ ॥ चरण

जीस्कां जाणीजे ॥ ३ ॥ येसामासे थराप अद्भुत ॥ देखोनी बळी मळा भक्‍ ॥ तवे ॥२१

शरीर निश्चीत ॥ मज केश व्यर्पण ॥ ४ ॥ मगम्यास्वापळीरसातळी ॥ व्यघापी

उभाआहे जवळी ॥ हाचध्यार राखीमी चनमाळी ॥ तोचीगोकुळी आवतरीलो ५ ॥

जान्हवीमासेचेरणजक ॥ मस्तकी वाहे जो धानिक ॥ येैस्या गोष्टी चननी

क ॥ सांग आसाव जननीये ॥ ६ ॥ जेणे माडी पीतृआरन्नाने ॥ यासी ताडण क

णकरी घडस्त ॥ मी मारी आपुळी मालेन ॥ पीतृआरन्ना करोनीया ॥ ७ ॥ १

हरी०

यकयेकी निक्षेत्री॥ म्याकर शधर केली धरीत्री॥ तोचीगोकुला भीतरी॥ अ

यनरके मीस्नणलसे॥ ८॥ रामआवतारीमी पीतृभक्त॥ यनजाये चरणीच्या

कत॥ स्वरदुशंण त्रीसीरासमस्त॥ वधीला अद्भुतवीरोध॥ ९॥ मासी सी

तानेला रावण॥ सवचीम्या केली धावण॥ वालीवधोनी सुग्रीवाकारणे॥

कीस्कंदाते स नर्पीला॥ १०॥ मासाप्राणसखा हणुमंत॥ सीताशुधी करो

नीयेत॥ मीदक भार रघुनाथ॥ समुद्रतीरा पालला॥ ११॥ पाशाणीपालणी

लसमुद्र॥ सुवेलासीगेला राघवेंद्र॥ देवांतक मोलाल कमोदर॥ अतिका

॥ यमलस्तवधिला १२॥

कुंभकर्ण इंद्रजीत सर्व । सेवटी मारिला दशग्रीव । सोडविले बंदीचे देव । नी

जमनापकैरोनी ॥ १३ ॥ तो चीमी आता गोकुळी येथ । कौसवधीन नीजलस ॥ ३ ॥

मीक्षीरसागरी आसता तेथे । शरण देव मज आले ॥ १४ ॥ ब्रह्मा शंकर मजार षी ॥

गाऱ्हाणी सांगती मज पासी । मग मी मारावया कौसासी । नंदयशोदाव

नरक्का ॥ १५ ॥ मुष्टीक चाणुर आगासुर । दैत्य आवघा मारीन दुर्धर । बा

रवि सोळासहस्र । पुत्रे करोनी ह्मणतो की ॥ १६ ॥ डोरनि मी भक्ताचा सा

काखी रथी । उचीष्टे चेल स्ती । दुष्ट मारीन नीश्चीती । भुभार हि सर्व हरीन ॥ १७ ॥

ब्रह्मी याचा बाप ह्मणवीलो थोर॥ ह्मणवी क्षीराब्धीचा जावार॥ पर माला द्वा
षद्वार॥ ह्मणवी पारयेशादा॥१८॥ ज्याचे घरी नकोगे चोरी॥ त्याची या अभिका
सधरीहुती॥ ह्मण मासे सीरीचे नीधरी॥ केटाकु चेआवचे॥१९॥ पौरकष्टकु
पीती॥ चीमयीसुखाचे भागती॥ ह्मणे मी बोध्य नीश्चीती॥ कलयुगी गती
।दावीनहे॥ २०॥ पौरनसांगती पाकदि॥ त्यासी ज्याची नानागती॥ येक्ष्यास
८ठाचरी बैस श्रीपती॥ रायकाली चेयोनी॥२१॥ तुकारस ह्मणे म्के यर्वतुसी॥
मरोनपडार रणभुमी॥ कलंकी आवतार पुढमी॥ ऐसच ढोरकि जावपा॥२२॥

(ग)-45

करीगे घेवोनी याकुन ॥ कंथे सत्कार करीन सत्य ॥ मी वैकुंठीचा नाथ ॥ या

दयक्कु कीआवनराव ॥ २३ ॥ ऐसे समास्तेआवनार कीनी ॥ भोगेंद्रा सीनेयाती ॥ हि

मेघधारा माजवीती ॥ परीआंत नांहीआवतार ॥ २४ ॥ मीआधी निष्ठः कक २३

कआचेक ॥ आरूपनीर्वीकार नीमक्के ॥ मीब्रह्मानंद श्वरूपआठक ॥ नांही

चेकमजलागी ॥ २५ ॥ अर्जुन आनंत ॥ मीनाम रूपासीअतीत ॥ मीगुणा

गुणवीरहीन ॥ करूनी सत्य अकर्ता ॥ २६ ॥ मीसर्वचि नीजमुक्त ॥ परी

नोकरयती ओकबरक ॥ जीवदशापावोनी सबक ॥ अचीदेनवेसीके २७ ॥

हरी

आहंकार मदे पीउन ॥ भ्रमती माया घोर वीपीन ॥ आपुली सुधी वीसरो

न ॥ आउकाया भरके थो ॥ २८ ॥ काम क्रोध मद मछ्छेर ॥ ले आनामी कदु राष्ट्र

र ॥ याचे संगती जीच समग्न ॥ भ्रष्टोनी मज वीसरती ॥ २९ ॥ मीच सर्व व्यापीअसे ॥

पतीको पहास पाहतानादीसे ॥ मृग नाभी कस्तुरी वसे ॥ परी नग वसे तयाते ॥ ३० ॥

केवल दर्पणीच नीकनेन ॥ सांलसोठी जैसा श्वान ॥ मतीबींबदेखोन ॥

भुंकोनी प्राण देजैसा ॥ ३१ ॥ कां स्यटी काचपचली ॥ प्रावीबींब चीरदद दे

खती ॥ सज व्येर्थ हाणी नीदांनी ॥ परीनपाचवी स्मरणाचरी ॥ ३२ ॥ कानपी

(7)- 47

आध्या

२

ज

याचेआसेवानेर॥ गोउ निबैस दोन्ही करी॥ कांनव्ही यायोग्यपामर॥ सुक

बधजाव्हं॥ ३३॥ की आध रुह सरु माजाव्हं॥ कीसी ध्यान नतीबी बदेखीन्ह॥ सु २४

पामासी व्येथमैक॥ जीवाजावे तैसें ची॥ ३४॥ कांउजगणे नतीभासदेखोन॥

हंसपावचेथरिमग॥ तैसें भावीय्या योगभुक्तोन॥ जन्ममरण भोगीती ३५॥

स्यटीक सर्वदा निर्मळअसे॥ परीकाजळावरी कक दिस॥ कांके शाच

रीभासे॥ चीरफ कही याजावक्या ३६॥ असोआता येशाद भाय॥ गोष्टी

यान्स्या सागोकाय॥ ऐकनाचीवाउ परमलोय॥ प्रेमसये नावरमज ३७॥

यकलण नायकमोय॥ पुत्रतुसा बलुगाय॥ मीथ्यागोष्टीगआचाय॥ चे
वोनीयाउग नो॥३८॥ जीतुझ्या सांगीतल्या गोष्टी॥ तीतुझ्या मीथ्या चाव
यी॥ नसतीच क्रीयाकर्मराळयी॥ आपकेचीआंगीलाविलो॥३९॥ पूर्वीचिआ
यनारजाळे॥ तेआपुकेआंगीलावीलोबळ॥ जेजे हाजननी बोळ॥ ती
तुके मीथ्यामृगजळ॥४०॥ रातणीचपापीदेखता॥ भयवाटे तुस्यासु
ता॥ तोभकय समुद्रीनसता॥ मच्छेकैसे जाळगे ४१॥ थापयेनी नीज
वीनाजेगजेयी॥ म्हणेइकथापयी मासीपायी॥ तो म्हणलस नीकयी॥ म

दीले ह्मण राक्षेसकां । घ्यजीभर घेतो मुरळी ॥ ऐंकनाआमुची घृती मुराळी ॥ आहंकृती समुळउरळी ॥ गं तो वनमाळी सुंदरा ॥ ४३ ॥ ऐके वोयेशादेजन २८
नी ॥ आचष्टीकष्टकीच याकारणी ॥ आल्यावरी रेनिळीघेवोनी ॥ नसतीच
जयतोगे ४४ ॥ याचीगोष्टी नमानि खरी ॥ परम चेक्रचाळक मुरारी ॥ याची
भेगनीधरि ॥ जाचेयकोनी गोकुळा ॥ ४५ ॥ मेशादा ह्मण आनंता ॥ सोसुकी
तीखेळजीआना ॥ श्रेणभरीपायतव्हना ॥ घरीजैसा नराहे ४६ परीच्चरीन
करी मी चोरी ॥ ह्मणउन आणावे हे मुरारी ॥ उजमी बांधीन हृदय मंदीरी ॥ न

राज सोडीनसवथा ॥ ४७ ॥ हरीविजयग्रंथ ॥ हा नी त्रीयंकरें उमाकांत ॥ भावे

सीद्धि यात्रा येन ॥ त्यास जगन्नाथ नुपेक्षी ४८ ॥ की ब्रह्मगीरी हा चग्रंथ ॥ जो

पारायण सद्दक्षेण करीन ॥ त्याचा सबंध समस्त ॥ जन्मोजन्मीचा तुटती ४९ ॥

ब्रह्मानंद कुंडग मेघ पुरयाउ ॥ हा हरीवीजयग्रंथ वाटे ॥ श्रीधर म्हणे

नीवाडे ॥ आर्थ सिज्जन पाहीजे ॥ ५० ॥ इति श्रीहरी वीजयग्रंथ

समत हरीवंश भागवत ॥ येनुर श्रोत परीश्रोत ॥ सप्त मोध्याः श्री ॥

॥ गोडहा ॥ श्री कीस्नापर्नमस्तु ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ७ ॥ शुभं ॥

।। श्रीक्रीष्णार्पमस्तु श्रीरामक्रीष्णायनमः ७।। ७।। ७।। ७।। ७।।